

Đôi vầng thương nhớ

Thơ : Trung Hiền 1989
Nhạc : Kim Loan 2010

Intro...

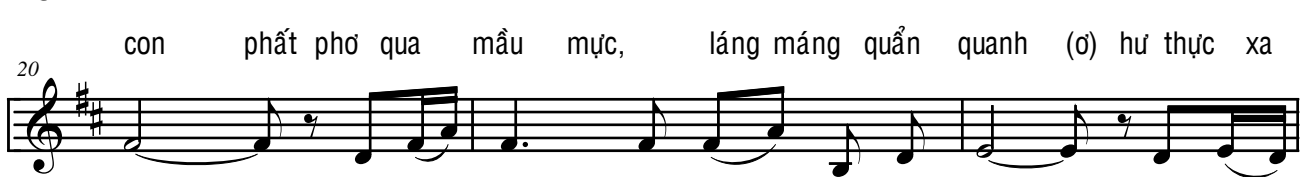
Đôi cảnh buồn, bố nghe lòng nhung nhớ, lá sưa

roi trước ngõ_ lấp đường đi. Sực nhớ lại giây phút lúc biệt

ly, ngồi ngơ ngẩn ngẫm dòng_ thơ nét bút. Hình dạng

con phất phơ qua mầu mực, láng máng quần quanh (ò) hư thực xa

vời. Cầm lá thơ, môi khê gọi "con ơi", rồi rưng

lệ, nghẹn cười trên mắt ướt. Nghĩ rằng: mãi tháng năm dài thườn

thướt, bóng các con lần lượt qua cánh thư. Tiếng nói

cười lặng lặng trong u mơ, âm thầm như gió mưa thu phơn

phốt. Bóng thời gian nặng nề nghe não ruột, sẽ xa

35

-Dvtn-

dần mỗi phút mỗi giờ qua. Cho lòng trí vẫn tha thiết đậm

38

đà, chẳng thể xóa những ngày xưa kỷ niệm.

Ngâm thơ hay đọc: Nhìn lưu vật, lòng đầy tràn thương mến,
 Nào nói gì, ý nghĩ với nao nao.
 Mặc cho lòng tự thổn thức, lao xao,
 Cho thỏa đã biết bao niềm nhung nhớ.

41

Ngẩng mặt lên, nỗi buồn dâng cho Chúa, muôn ơn

44

Người chan chứa đầy hân hoan. Thể xác xa nhưng gần gũi tâm

47

hồn, mỗi lời cầu đều thấy con trong đó. Hiệp với

50

nhau mỗi lần lên rước lễ, Chúa là phần mình, là xác thể cha

53

con. Ôi phút giây lẳng lẳng của tâm hồn, vạn lo

56

lắng Chúa luôn luôn cùng sẻ, vạn lo lắng Chúa luôn luôn cùng sẻ.

(Phục Sinh)